

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài **Sài-Gòn Đi Ăn Mà** của **Huỳnh Công Ân**. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**

SÀI-GÒN... ĐI ĂN MÀ

Huỳnh Công Ân

*“Phố xá thênh thang đón chân tôi đến chung vui
Sài-Gòn đẹp lắm, Sài-Gòn ơi! Sài-Gòn ơi!”*

(Sài Gòn Đẹp Lắm - Y Vân)

Thành phố Sài-Gòn thường được mệnh danh là “Hòn Ngọc Viễn-Đông” trước năm 1975 với cảnh nhộn nhịp ngựa xe, lung linh sắc màu các chiếc áo dài thanh lịch của các cô thiếu nữ xinh đẹp.

Ngày 30-4-75, xe tăng Liên-Sô do các cán binh Cộng-Sản Bắc-Việt lái ủi sập cánh cửa Dinh Độc-Lập (thật hay dàn cảnh?) làm sụp đổ một chế độ tự do, dân chủ đầu tiên trong lịch sử Việt-Nam ở miền Nam.

Kể từ đó, một miền Nam trù phú, xinh tươi trong đó có thủ đô cũ Sài-Gòn biến thành con bò sữa để cho đám Bắc-Cộng vắt đến tận cùng.

46 năm sau, 2021 đại dịch tràn tới, Sài-Gòn và các tỉnh lân cận của miền Nam như Bình-Dương, Biên-Hoà, Long-An đang gồng

mình sản xuất để đem thu nhập về đất Bắc ngã bệnh. Công nhân các nhà máy ở nơi đó, phần đông là những người từ các nơi khác đến kiếm miếng ăn với đồng lương tối thiểu, sống chen chúc trong những căn nhà trọ tồi tàn ở những khu ổ chuột, đang vắt kiệt mồ hôi, nước mắt của mình để làm giàu cho bọn tư bản nước ngoài và tư bản đả trong nước là nạn nhân chính của cơn đại dịch này.

Đã thất nghiệp không tiền trả tiền trọ, không tiền mua thức ăn, lại không cho về quê mà còn bị nhốt bằng những chỉ thị “phong tỏa”, “cách ly”, “ai ở đâu, ở yên đó” thi hành bởi công an, dân phòng và bộ đội bằng những chốt chặn, hàng rào, cổng khoá, tôn che và giấy “di biến động dân cư”, đám người này lớp chết, lớp đói thật thảm thương.

Cuộc khủng hoảng nhân đạo này khiến nhân dân trong nước oán thán, quốc tế lên án nhưng bọn cầm quyền vẫn tiếp tục phương sách chống dịch ngu xuẩn, kèm theo những khẩu hiệu đao to búa lớn buồn cười đậm tính tuyên truyền rỗng tuếch: “chống dịch như chống giặc”, “không thắng không về” (sao giống với câu” không

say không về” của các bọm nhậu quá!), “mỗi trường học là một pháo đài chống giặc”...

Phương sách chống dịch của nhà cầm quyền Cộng-Sàn Việt-Nam đã được quốc tế xếp hạng thứ 121 trên 121 các nước bị dịch bệnh trên thế giới.

Gần cả năm trước, mãi huênh hoang, khoác lác về thành tích chống dịch trong ba đợt trước, không lo mua vaccine để phòng bị, đến khi yên tiền từ doanh nghiệp và công chúng được một ít thì gởi vào ngân hàng để kiếm lời. Nên khi đại dịch đợt 4 tràn tới thì nhà cầm quyền Cộng-Sàn Việt-Nam đành bó tay. Tiền thu từ thuế má thì bỏ túi, họ chỉ biết lạy lục quốc tế bằng “ngoại giao vaccine” để xin thuốc chủng ngừa, nhưng vaccine “xịn” của tư bản như Pfizer, Moderna, Astrazeneka thì đưa về Bắc tiêm cho bộ chính trị, trung ương đảng, quan chức và gia đình, còn vaccine “dỏm” của Trung-Cộng như Vero Cell của hãng Chinopharm thì tiêm cho dân miền nam.

Ôi dân Sài-Gòn giàu có, văn minh, lịch lãm của ngày nào đã trở thành một đám cái bang. Thật đau đớn! Chúng ta đang sống ở hải ngoại nhìn về Sài-Gòn trông thấy những cảnh tượng đó không sao cầm được nước mắt.

Huỳnh Công Ân

Montreal, 10/9/2021